

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets hovedindhold.

Lovforslaget er - bortset fra enkelte tekniske ændringer (§ 1, nr. 3 og 5) - en uændret genfremsættelse af det forslag til lov om ændring af sygesikringsloven, der blev fremsat for Folketinget den 17. december 1997 (L 141) og behandlet første gang af Folketinget den 23. januar 1998.

Lovforslaget (L 141) med bemærkninger er optrykt i fortryk til Folketingets forhandlinger 1997-98, Tillæg A, s. 2785. Endvidere er 1. behandlingen af lovforslaget den 23. februar 1998 optrykt i fortryk til Folketingets forhandlinger 1997-98, s. 3317.

Hovedformålet med lovforslaget er at indføre tilskud fra den offentlige sygesikring til lægeordnede ernæringspræparater, således som det er foreslået i en rapport af 10. september 1997 fra en embedsmandsgruppe under Socialministeriet og Sundhedsministeriet.

Ernæringspræparater, herunder sondekost, der indtages på sygehus betales af sygehuset. Patienter udenfor sygehus har hidtil ikke kunnet få støtte efter sygesikringsloven, og kun en mindre del af patienterne har mulighed for at få hjælp til denne udgift efter den sociale lovgivning.

Det er hensigten at fastsætte sygesikringens tilskud til 60 procent af patientens udgift til ernæringspræparater. For patienter, der udelukkende indtager ernæringspræparater, vil egenbetalingen gennemsnitlig svare til udgiften til sædvanlig kost.

Med lovforslaget indføres endvidere en hjemmel for sundhedsministeren til at godkende forsøg med nye organisations- og behandlingsformer, ændrede tilskud og ændrede honoreringssystemer.

Endvidere foreslås af ordensmæssige grunde, at der i loven indsættes en udtrykkelig omtale af den offentlige sygesikrings ydelser i form af psykologhjælp og fodterapi.

Endelig foreslås ændringer af bestemmelser i loven, hvor Københavns Magistrat er nævnt. Ændringerne er en konsekvens af lov nr. 231 af 2. april 1997 om ændring af lov om kommunernes styrelse.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Allerede i dag ydes efter den sociale lovgivning tilskud til ernæringspræparater til en skønnet andel på 10% af personkredsen. Som følge af lovforslaget skønnes amtskommunerne på helårsbasis at opnå mindreudgifter til støtte efter den sociale lovgivning på 0,3 mio. kr., primærkommunerne skønnes at få mindreudgifter på 2,6 mio. kr., og staten skønnes at få mindreudgifter på 1,8 mio. kr.

Hertil kommer, at lovforslaget på helårsbasis skønnes at medføre udgifter på 21 mio. kr. inklusiv en administrativ merudgift på 0,2 mio. kr. De samlede merudgifter som følge af lovforslaget skønnes dermed at udgøre 16,3 mio. kr. årligt.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser er forhandlet med de kommunale parter. Forslaget har ikke miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

3. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos en bred kreds af ministerier, andre myndigheder, institutioner, interesseorganisationer og patientforeninger m.v.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Med bestemmelsen sikres patienter med et helbredsbeholdt behov for ernæringspræparater tilskud fra den offentlige sygesikring til deres udgifter til ernæringspræparater. Tilskuddet er uafhængigt af patientens indkomst- og formueforhold.

Så længe patienten er indlagt på sygehus, er udgiften til ernæringspræparater en sygehusudgift.

Efter udskrivning skal patienten imidlertid i dag selv afholde den fulde udgift til ernæringspræparater. For patienter, der f.eks. er opereret for kræft i mund, svælg eller hals, erstatter ernæringspræparater helt i en periode almindelig ernæring.